

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.576 van 29 november 2012
in de zaak A. 207.080/IX-7870**

In zake : Lotte BRUYNINCKX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Patrick Jackers
 kantoor houdend te 3300 Tienen
 Goossensvest 36
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Landsverdediging

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 22 november 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van volgende beslissingen van het ministerie van Landsverdediging:
 - de beslissing van 5 juni 2012 van de chef “medical resources” van de Algemene Directie Human Resources (HRB-VR/Med), waarbij Lotte Bruyninckx niet wordt weerhouden om de specialisatie heelkunde (trauma) te volgen en zij wordt aangeduid om de specialiteit acute geneeskunde te volgen vanaf het academiejaar 2013-2014;
 - de beslissing van dezelfde datum waarbij Med Olt Nele Roels wordt weerhouden om de specialisatie heelkunde te volgen;
 - de beslissing van 12 september 2012 van de chef HRB-VR/Med waarbij negatief wordt geantwoord op het verweerschrift van Lotte Bruyninckx.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 november 2012.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Rina Hendrickx, die loco advocaat Patrick Jackers verschijnt voor de verzoekster, en luitenant-kolonel militair administrateur Philippe Van Gyseghem, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster volgt als Med OLT via het leger de opleiding geneeskunde aan de KULeuven. Op 15 februari 2012 heeft zij zich, tijdens het derde masterjaar in het kader van promotieronde 88, kandidaat gesteld voor de specialisatie heelkunde, oriëntatie traumatologie. Voor deze specialisatie werd in de promotieronde 88 één plaats opengesteld.

Om deze specialisatie te kunnen volgen, diende zij deel te nemen aan een selectieprocedure binnen het leger op 23 april 2012.

3.2. Met een nota van 2 mei 2012 deelt de voorzitter van de selectiecommissie aan de bevoegde dienst HRB-VR/Med mee dat “op basis van de resultaten van het selectie-interview” wordt voorgesteld Nele Roels te laten starten in de specialisatie heelkunde, dat de verzoekster niet weerhouden werd en dat zij aangeduid wordt voor “het standaard traject acute geneeskunde”.

Aansluitend daarbij meldt de voorzitter van de selectiecommissie per e-mail van 8 mei 2012 aan de verzoekster:

“(…)

In naam van de juryleden moet ik meedelen dat wij een pijnlijke keuze hebben moeten maken. Het verschil was heel nipt maar toch moesten we voor iemand kiezen.

U wordt voorlopig niet weerhouden om als militair studente aan de opleiding in de specialisatie chirurgie-traumatologie in het academiejaar 2013-2014 te mogen beginnen.

U vindt in bijlage de nota die naar DG HR werd verstuurd om een antwoord op uw Mod B te kunnen formuleren.

U zal zich voor de co-assistentenschap acute geneeskunde mogen inschrijven.

Zoals eerder aangekondigd bestaat er een herkansing om op het einde van uw 4 Master aanspraak te maken op een andere specialisatieplaats indien er bij de bijzondere werving van volgend jaar (resultaten gekend begin Mei 2013) ten minste DRIE artsen op diploma (na hun 4 Ma en voor hun specialisatie binnen defensie dan) worden aangeworven”.

3.3. De verzoekster heeft vervolgens contact opgenomen met de voorzitter van de selectiecommissie. De verzoekster stelt dat uit dit onderhoud is gebleken dat het verschil tussen haar resultaat en het resultaat van haar concurrente slechts 1 % bedroeg. Uit het voorgelegd e-mailverkeer blijkt dat de verzoekster vervolgens bij de voorzitter van de selectiecommissie inhoudelijk bezwaar heeft gemaakt tegen haar waardering, dat zij medegedeeld heeft dat de acute geneeskunde haar niet interesseerde en dat zij zou protesteren tegen de uitslag. De verzoekster stelt dat zij tegenover de voorzitter van de selectiecommissie en commandant SDiv de mogelijkheid opperde om een bijkomende plaats traumatologie open te verklaren, waarop niet werd ingegaan.

3.4. Op 5 juni 2012 beslist de verantwoordelijke van HRB-VR/Med dat Nele Roels de toelating krijgt om de opleiding heekunde-traumatologie te starten vanaf academiejaar 2013-2014. Dit is de tweede bestreden beslissing.

Eveneens op 5 juni 2012 beslist dezelfde verantwoordelijke dat de verzoekster “niet weerhouden wordt om de specialisatie heekunde (trauma) te volgen. Wordt aangeduid om specialisatie acute geneeskunde te volgen vanaf academiejaar 2013-2014”. Dit is de eerste bestreden beslissing. De verzoekster neemt er kennis van op 6 juli 2012.

3.5. De verzoekster dient op 19 juli 2012 met een nieuw model B een verweerschrift in. Zij verwijst vooreerst naar de gelijkwaardigheid van de twee kandidaten en naar haar geringe interesse voor de acute geneeskunde. Vervolgens uit zij bezwaren tegen de gehouden selectie en besluit zij: “Ik vraag een bijkomende specialisatieplaats heekunde/traumatologie te willen openen, voor de promotie van 2013 (88Med)”.

3.6. Op 11 september 2012 -partijen spreken verkeerdelijk van 12 september 2012- beslist de verantwoordelijke van HRB-VR/Med het volgende:

“Plaatsen werden opengesteld i.f.v. de behoeften van de Org (=organisatie). Behoeftte aan acutisten is groot gezien Sp (=support) aan Ops (=Operaties). De selectie gebeurde op basis van een commissie”.

Dit is de derde bestreden beslissing. De verzoekster ondertekent ze op 31 oktober 2012 voor kennisneming. Zij voegt daaraan toe: “ik overweeg een dossier in te dienen bij de Raad van State.”

IV. Afbakening van het voorwerp en ontvankelijkheid van het beroep

4. De schorsing wordt gevraagd -eerste voorwerp van de vordering- van de beslissing van 5 juni 2012 waarbij de verzoekster na afloop van de selectieprocedure niet aangewezen wordt voor de enige plaats van specialist

heelkunde die in januari 2012 door de chef van de sectie vakrichtingen open was gesteld, en waarbij zij integendeel aangewezen wordt voor de specialisatie acute geneeskunde. Dergelijke beslissing wijzigt de rechtstoestand van de verzoekster en zij moest haar derhalve betekend worden. Die betekening gebeurde op 6 juli 2012, maar in de huidige stand van de procedure kan alvast niet vastgesteld worden dat de kennisgeving voldeed aan artikel 19, tweede lid, van de Raad van State-wet, naar luid waarvan de betrokkene ingelicht moet worden van de mogelijkheid om een annulatieberoep in te stellen. Daaruit volgt dat de beroepstermijn tegen het besluit van 5 juni 2012 waarbij de toestand van de verzoekster wordt bepaald, niet op 6 juli 2012 lijkt aangevangen te zijn. Daartegenover staat dat, in de visie van de verzoekster, de beslissing van 5 juni 2012 opgegaan is in de beslissing van 11 september 2012, aangezien deze beslissing de verwerping inhoudt van haar verweer van 19 juli 2012. In dat geval is de vraag naar de tijdigheid van de vordering niet relevant.

De schorsing wordt ook gevraagd -derde voorwerp van de vordering- van de beslissing van 11 september 2012 waarbij de verwerende partij beslist de aanvraag van de verzoekster van 19 juli 2012 te weigeren. De verzoekster beschouwt die weigering als de handhaving -de bevestiging- van de beslissing van 5 juni 2012, maar in het licht van wat zij in haar verweerschrift van 19 juli 2012 formeel had gevraagd -de openstelling van een tweede plaats heelkunde- lijkt de weigering betrekking te hebben op die gevraagde openstelling. Kan het voorwerp van de vordering aldus heromschreven worden, dan blijft het bij het onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep nog de vraag of specifieke middelen worden aangevoerd tegen dat besluit.

De schorsing wordt tenslotte gevraagd -tweede voorwerp van de vordering- van de beslissing van 5 juni 2012 waarbij Nele Roels wordt toegelaten in de enige opengestelde plaats voor specialisatie in de heelkunde. Die beslissing wijzigt de rechtstoestand van de verzoekster niet en moest haar derhalve niet betekend worden, zodat de beroepstermijn aangevangen is bij de feitelijke kennisneming. De stukken die thans voorliggen wijzen erop dat de verzoekster

kort na de beslissing van de selectiecommissie wist dat Nele Roels haar vooring in de selectie voor de enige openstaande plaats, zodat de verzoekster op 6 juli 2012 in alle duidelijkheid wist dat Nele Roels aangesteld was voor de plaats die zijzelf ambieerde. Zou de vordering wat die beslissing betreft laattijdig ingediend zijn, dan rijst de vraag naar de gevolgen van dat aanstellingsbesluit op de actuele mogelijkheden van de verzoekster, inzonderheid wanneer aangenomen wordt dat het beroep tegen de weigering om een bijkomende plaats open te stellen ontvankelijk ingediend is.

5. Hic et nunc gaat de Raad van State, gelet op wat volgt, niet in op de voormelde ontvankelijkheidsvragen.

V. Toepassing van de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is, wat betekent enerzijds dat een vordering volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen om het nadeel te verhinderen en anderzijds dat de verzoeker de hoogdringendheid van zijn zaak niet zelf ontkracht door niet de nodige diligentie aan de dag te leggen bij het indienen van zijn verzoekschrift.

7. De verzoekster heeft kennis gekregen van het derde bestreden besluit op 31 oktober 2012; van de eerste twee beslissingen werd zij reeds eerder in kennis gesteld of had zij de vereiste feitelijke kennis. Op het ogenblik van de kennisneming van het besluit van 11 september 2012 heeft de verzoekster op het model B genoteerd: “ik overweeg een dossier in te dienen bij de Raad van State”. Het verzoekschrift is ingediend met een faxbericht van 21 november 2012. Zij

heeft dus drie volle weken gewacht om haar verzoekschrift in te dienen. De verzoekster toont niet aan en er valt ook niet in te zien welke bijzondere reden dergelijk uitstel van de vordering kon verantwoorden, aangezien zij blijkens haar uiteenzetting toch beoogt om met “een zo spoedig mogelijk uitsluitel over de specialisatie die zij kan volgen” te verhinderen dat zij een schooljaar verliest. Om precies op dat vlak maximaal met de verzuchtingen van de verzoekster rekening te kunnen houden, werd de openbare terechtzitting op zeer korte termijn bepaald.

Het tijdsbestek van drie weken, dat de verzoekster zichzelf heeft gegeven voor het indienen van de vordering bij hoogdringendheid, in een aangelegenheid die geen specifieke moeilijkheden van feitelijke of van juridische aard doen rijzen, staat niet in verhouding tot de zeer korte termijn die de Raad van State zichzelf, in het licht van de verzuchtingen van de verzoekster, heeft moeten opleggen noch tot de minimale termijn die de verwerende partij vanuit die optiek gekregen heeft om zich te verdedigen.

8. In die omstandigheden stelt de Raad van State vast dat de verzoekster, door haar lang stilzitten, het recht heeft verbeurd op de hoogdringende behandeling van haar vordering.

De vordering tot schorsing bij hoogdringendheid wordt om die reden verworpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 november 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche